

materialment parlant, de poder-ne dir el que ja quasi, quasi, podem dir del Sindicat, això és, *hi som tots*. Aquell dia veurem la poca garantia i àdhuc la inutilitat dels capitals de reserva, ja que pràcticament trobarem els insubstituïbles avantatges d'ésser molts els companys que còtizin, puix no és altra cosa el fet de pagar mensualment les consegüents derrames.

Què manca per aconseguir-ho? Res, una mica més de generalitzada obra de proselitisme, una mica més de desvetllament de la necessitat

que tots tenim (i que cada dia serà més sentida) de previsió, que ens capacitem ben bé que *avui* cap més estament social ho té tan barat i fàcil com nosaltres...; tal vegada una mica més de facilitats, *encara*, per als companys així que surten de la Facultat. Però com que això em portaria un xic lluny, prometo d'ocupar-me'n un altre dia.

Cordialment demano a tots els companys de prosseguir en el camí de les reflexions al qual fi quedo, com sempre, ben vostre.

